

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Wvd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 267.382 van 10 juli 2026
in de zaak A. 248.427/XIV-40.207**

In zake: de BV B.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dries Van der Schueren
kantoor houdend te 1082 Sint-Agatha-Berchem
Zelliksesteenweg 12/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bob Martens, Andi Zrza en Pauline Darras
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 juni 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (“VRT”) van 8 juni 2026 waarbij de opdracht met als referentie ‘LED-Walls (2025/OO/602)’ wordt gegund aan V.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 24 juni 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juli 2026, om 10.30 uur.

Staatsraad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jeroen Van der Schueren, die *loco* advocaat Dries Van der Schueren verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaten Andi Zrza en Pauline Darras, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Lennard Michaux heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor leveringen uit met als voorwerp ‘LED gebaseerde systeemschermen – Raamovereenkomst voor design, aankoop, levering en installatie’.

De gekozen plaatsingsprocedure is de mededingingsprocedure met onderhandeling in de zin van artikel 38 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’.

De opdracht wordt nationaal bekendgemaakt.

3.2. In het op de opdracht toepasselijke bestek wordt het voorwerp van de opdracht onder punt II.1 onder meer als volgt toegelicht:

“VRT wenst een raamovereenkomst te plaatsen voor een totaaloplossing van LED gebaseerde systeemschermen en bijhorende beeldprocessen. Deze oplossing omvat het design, de aankoop, de installatie (inclusief ophanging), de configuratie en het onderhoud. De LED gebaseerde systeemschermen moeten kunnen samenwerken met verschillende mediacomponenten. Deze systeemschermen dienen om zowel vaste opstellingen als mobiele opstellingen te bouwen.

Met het oog op een objectieve vergelijking van de offertes, werden drie referentiepakketten opgesteld. Deze pakketten zijn louter indicatief en representatief voor het type aankopen dat vermoedelijk zal worden gedaan tijdens de looptijd van de overeenkomst. Ze vormen de basis voor de vergelijking bij de gunning.”

In punt II.5 van het bestek worden de gunningscriteria en hun weging bepaald:

“*Total Cost of Ownership* (TCO): 50 punten

Kwaliteit: 40 punten

Plan van Aanpak: 10 punten.”

De ‘*total cost of ownership*’ wordt berekend aan de hand van een formule en de criteria ‘kwaliteit’ en ‘plan van aanpak’ worden aan de hand van verschillende criteria beoordeeld, gaande van ‘onaanvaardbaar’ over ‘zwak’, ‘voldoende’ en ‘heel goed’ tot ‘uitstekend’.

Tot slot wordt bepaald:

“Aan elk criterium werd een gewicht toegekend. Op basis van de totaalscore, rekening houdende met het gewicht dat werd toegekend aan de individuele beoordelingen, zal de opdracht gegund worden aan de inschrijver die de economisch voordeligste offerte, naar het oordeel van de aanbestedende overheid, heeft ingediend.”

3.3. Er worden vijftien aanvragen tot deelneming ingediend. Vier inschrijvers dienen een offerte in; drie van hen nemen deel aan een demonstratie.

Één deelnemer wordt in de wachtkamer geplaatst en met de twee overige inschrijvers – de verzoekende partij en V. – worden onderhandelingen opgestart. Hun tweede offertes worden als volgt beoordeeld en gerangschikt:

RANG	INSCHRIJVER			SCORE				
	CRITERIUM							
NA	[Verzoekende partij]			74,75				
	Prijs	50%	38,75					
	Kwaliteit	40%	28					
	Plan van aanpak	10%		8				
NA	[V.]			85				
	Prijs	50%	50					
	Kwaliteit	40%	28					
	Plan van aanpak	10%		7				

Omdat V. bij het indienen van de tweede offerte voor de *Event Space* een aangepast model van LED-wall aanbiedt, zodat de initiële demonstratie niet meer overeenstemde met de technische oplossing die in de tweede offerte wordt aangeboden, beslist de verwerende partij om door deze inschrijver een tweede demonstratie te laten verzorgen.

Vervolgens dienen de twee resterende inschrijvers een definitieve offerte in. Na die definitieve offertes wordt de volgende definitieve rangschikking opgesteld:

RANG	INSCHRIJVER			SCORE				
	CRITERIUM							
NA	[Verzoekende partij]			77,61				
	Prijs	50%	41,61					
	Kwaliteit	40%	28					
	Plan van aanpak	10%		8				
NA	[V.]			85				
	Prijs	50%	50					
	Kwaliteit	40%	28					
	Plan van aanpak	10%		7				

De verwerende partij besluit dat de offerte van V. economisch de meest voordelige is en dat de opdracht derhalve aan die inschrijver moet worden gegund.

Dat is de bestreden beslissing. Ze wordt op 8 juni 2026 aan de twee resterende inschrijvers meegedeeld.

IV. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van de door haar neergelegde stukken nrs. 14 tot en met 47 van het administratief dossier, die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en waarbij zij de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

In een brief van 3 juli 2026 verzet de verzoekende partij zich tegen het vertrouwelijk karakter van die stukken. Zij stelt dat haar rechten op een eerlijk proces worden geschonden, te meer nu deze stukken volgens haar relevante informatie bevatten voor de beoordeling van de opgeworpen middelen, in het bijzonder de stukken die betrekking hebben op de evaluaties van de demonstraties en het organiseren van een tweede demonstratie voor één van de deelnemers.

De verwerende partij harerzijds, verzet zich in een brief van 7 juli 2026 tegen het lichten van de vertrouwelijkheid van de voormelde stukken. Zij betoogt dat die stukken vertrouwelijke commerciële gegevens en zakengeheimen bevatten van zowel de betrokken inschrijvers als van de aanbestedende overheid, zoals offertes, prijsgegevens, technische oplossingen, interne evaluatiedocumenten en demonstratie-evaluaties. Bovendien, zo stelt de verwerende partij, toont de verzoekende partij niet aan dat zij zonder kennisname van de vertrouwelijke stukken niet over voldoende gegevens beschikt om haar middelen te formuleren. De verwerende partij stipt ook aan dat het auditoraat en de Raad van State de middelen kunnen beoordelen, rekening houdend met de gegevens die terug zijn te vinden in de vertrouwelijke stukken van het administratief dossier.

Beoordeling

5.1. Op grond van artikel 26 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ dient de Raad van State, als de ter zake bevoegde verhaalinstantie, de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om, enerzijds, de vertrouwelijkheid van bepaalde commerciële gegevens en zakengeheimen te waarborgen en, anderzijds, het recht van de partijen op een effectieve rechtsbescherming en op een eerlijk proces te waarborgen, in het bijzonder door te voorzien in een voldoende mate van tegenspraak.

Het lichten van de vertrouwelijkheid van een stuk dat vertrouwelijke informatie of zakengeheimen bevat, is slechts mogelijk indien zulks noodzakelijk is om het recht op een eerlijk proces te waarborgen. Wat meer in het bijzonder een daartoe strekkend verzoek uitgaande van een verzoekende partij betreft, betekent dit dat deze partij aannemelijk moet maken dat zij zonder kennisneming van het vertrouwelijk stuk niet over voldoende gegevens beschikt om haar middelen te formuleren. Het lichten van de vertrouwelijkheid van een stuk is daarentegen niet nodig als blijkt dat de verzoekende partij niet gehinderd is, bij het aanvoeren van haar middelen, door het feit dat het betrokken stuk vertrouwelijk is gebleven.

De vertrouwelijkheid van een stuk moet ook niet worden gelicht indien blijkt dat de voor de vragende partij nuttige gegevens daarvan zijn overgenomen in andere, niet-vertrouwelijke stukken van het dossier.

5.2. Het verzoek tot lichten van de vertrouwelijkheid spitst zich *in casu* toe op “de stukken dewelke betrekking hebben op de evaluaties van de demonstraties en het organiseren van een tweede demonstratie voor één van de deelnemers in de gunningsprocedure”.

De Raad van State acht het niet raadzaam om reeds in de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid – en dus zonder diepgaand onderzoek – de vertrouwelijkheid te lichten van de als vertrouwelijk neergelegde stukken, aangezien niet kan worden uitgesloten dat deze stukken gegevens bevatten die onder het zakengeheim van de kandidaten of inschrijvers vallen. Het lichten van de vertrouwelijkheid van dergelijke stukken kan ingrijpende en niet omkeerbare gevolgen hebben voor het zakengeheim van de betrokken inschrijvers.

Daarbij dient overigens te worden opgemerkt dat het tweede middel van de verzoekende partij de organisatie van deze demonstratie als dusdanig in vraag stelt. Ook wordt hierin aangehaald dat de puntenverhoging volgende op deze – volgens de verzoekende partij ongeoorloofde – tweede demonstratie onwettig zou zijn. Gelet op het feit dat de verzoekende partij aldus zeer ruime bedenkingen heeft kunnen laten gelden tegen dit tweede demonstratiemoment voor de gekozen inschrijver, lijkt zij door de vertrouwelijkheid van deze stukken dan ook niet in de onmogelijkheid te zijn geweest om haar grieven kenbaar te maken.

Bovendien kunnen – bij de beoordeling van dit tweede middel – zowel de auditeur-verslaggever als de Raad van State kennisnemen van deze vertrouwelijke stukken en hiermee rekening houden. Voorts kan de verwerende partij worden bijgevallen in haar betoog dat de interne documentatie wat betreft de demonstraties inderdaad details bevatten over de voorgestelde oplossingen alsook de technische methodes van de verschillende inschrijvers, dewelke dienen aanzien te worden als commercieel gevoelige gegevens.

Daarnaast zal bij de bespreking van het tweede middel blijken dat wat betreft de kritieken ten aanzien van de organisatie van dit bijkomende demonstratiemoment, alsook de impact hiervan op de punten van de gekozen inschrijver, de verzoekende partij *prima facie* niet over het nodige belang beschikt, minstens dat dit middel niet ernstig is.

Voor wat betreft de overige vertrouwelijke stukken wordt door de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk gemaakt op welke wijze haar rechten van verdediging worden geschonden, alsook niet welke mogelijke grieven zij hierdoor niet heeft kunnen ontwikkelen.

5.3. Wat voorafgaat, doet besluiten dat het verzoek tot het lichten van de vertrouwelijkheid in het kader van deze schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partij steunt een eerste middel op een schending van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, de materiële motiveringsplicht, de formelemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij vat het middel als volgt samen:

“Doordat,
na de demonstratie aan inschrijver [V.] een score van 25/30 werd toegekend op het gunningscriterium ‘Kwaliteit’ en de volgende beoordeling werd gemaakt: ‘De aangeboden oplossing tijdens de demo werd met enkele punten als ondermaats beschouwd’.
Terwijl,
na de demonstratie de verwerende partij de offerte van [V.] noodzakelijk uit de gunningsopdracht had moeten weren, minstens [V.] in de wachtkamer had moeten plaatsen.
[D]e verwerende partij in de gunningsbeslissing minstens had moeten motiveren welke aan [V.] ten laste gelegde punten als ondermaats werden beschouwd alsook had moeten duiden of deze punten de overeenstemming tussen de aangeboden oplossing en de technische vereisten van het bestek of de overeenstemming tussen de aangeboden oplossing en de offerte betreffen.”

In de uiteenzetting van het middel betoogt de verzoekende partij nog dat uit de bewoording ‘ondermaats’ blijkt dat de oplossing die door mededinger V. werd aangeboden, “niet helemaal voldoet” aan de technische vereisten van het bestek of “niet helemaal overeenstemt” met de offerte.

Beoordeling

8. In het bestek wordt met betrekking tot de rol van de demonstraties die worden uitgevoerd ná het indienen van de initiële offertes op pagina 10 onder randnummer II.2.2 ‘Onderhandelingen’ het volgende bepaald:

“Op basis van de initiële offerte zal de aanbestedende overheid een rangschikking maken door het toepassen van de gunningscriteria zoals beschreven in rubriek II.5 van het bestek. De hoogst gerangschikte inschrijvers zullen uitgenodigd worden voor een demonstratie van de aangeboden technologie. Aan de hand van deze demonstratie beoordeelt de aanbestedende overheid of de aangeboden oplossingen voldoe[n] aan de technische vereisten zoals beschreven in het bestek en overeenstemt met de inhoud van de offerte. Indien uit de demonstratie blijkt dat een oplossing niet voldoet of niet overeenstemt, zal de inschrijving niet weerhouden worden en wordt de volgende inschrijver in de rangschikking uitgenodigd voor een demonstratie. In hoofdstuk II.7.2 worden de modaliteiten van deze demonstratie beschreven.

Op basis van deze demonstratie wordt een nieuwe rangschikking opgemaakt door toepassing van de gunningscriteria zoals beschreven in rubriek II.5 van het bestek.”

Daarnaast leert randnummer II.7.2 ‘Demo’s’ op pagina 26 van het bestek met betrekking tot de demonstraties nog het volgende:

“Zoals beschreven in II.2.2 Onderhandelingen zal de aanbestedende overheid op basis van de initiële offerte [...] de hoogst[...] gerangschikte inschrijvers uitnodigen voor een demonstratie van de voorgestelde oplossing.

[...]

Na deze demonstratie wordt de quoterings geherevalueerd en opgenomen in de algemene beoordeling.”

9.1. Voor zover de verzoekende partij aanvoert dat de vermelding bij de gekozen inschrijver op pagina 11 van het gunningsverslag dat “[d]e aangeboden oplossing tijdens de demo [...] met enkele punten als ondermaats [werd] beschouwd” ertoe moet leiden dat diens offerte als niet-conform met de technische eisen van het bestek diende te worden geweerd, moet op het eerste gezicht worden vastgesteld dat een dergelijke automatische wering niet volgt uit het bestek, de motivering van het gunningsverslag of het administratief dossier.

9.2. Vooreerst lijkt de demonstratie, in het licht van de hiervóór aangehaalde bepalingen van het bestek, een dubbele rol te spelen. Niet alleen moet ze de aanbestedende overheid in staat stellen na te gaan of is voldaan aan de technische vereisten en of de aangeboden materialen en diensten overeenkomen met de ingediende offerte, ze kan daarnaast ook aanleiding geven tot een aanpassing van de quoterings van de gunningscriteria.

Aan dat tweede doel van de demonstratie lijkt de verzoekende partij evenwel voorbij te gaan.

9.3. Bovendien wordt de hiervóór aangehaalde beoordeling waarop de verzoekende partij haar eerste middel steunt, in het gunningsverslag in het onderdeel ‘Puntenscoring met demo’ vermeld.

Dat doet op het eerste gezicht besluiten dat elementen die in dat kader ‘ondermaats’ werden bevonden geen betrekking hebben op het nazicht van de technische of minimale vereisten, maar op de invulling van het gunningscriterium ‘Kwaliteit’. Dit wordt ook weerspiegeld in de evolutie van de score van de betrokken inschrijver voor dit gunningscriterium: op grond van de demonstratie wordt diens resultaat immers verminderd van 27/40 naar 25/40.

9.4. Ten derde is het, wat betreft de afweging of offertes al dan niet voldoen aan de technische voorschriften, vaste rechtspraak van de Raad van State dat het in de eerste plaats aan de aanbestedende overheid en niet aan de Raad toevalt om te beoordelen of een offerte beantwoordt aan de bestekbepalingen en om vast te stellen of een afwijking van het bestek een afwijking inhoudt van vereisten die in het bestek als substantieel worden aangemerkt. Wel mag de Raad van State daarbij nagaan of die beoordeling steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven die voortvloeien uit een zorgvuldig onderzoek.

Te dezen lijkt het administratief dossier aan te tonen dat de verwerende partij dit onderzoek daadwerkelijk heeft uitgevoerd.

Eerst en vooral kan in de huidige stand van de procedure uit punt 8.2 ‘Wachtkamer’ van het gunningsverslag worden afgeleid dat, voor wat betreft een andere inschrijver, er wel degelijk door de verwerende partij is besloten om deze niet langer te betrekken bij de onderhandelingen, gelet op onder meer het niet-conform zijn van de aangeboden oplossingen.

Bovendien kan *prima facie* op grond van de vertrouwelijke stukken 22, 23 en 25 van het administratief dossier worden vastgesteld dat de verwerende partij wel degelijk in detail is nagegaan of de (initiële) offerte van de gekozen inschrijver voldeed aan de verschillende technische eisen, en dit zowel op grond van de ingediende offerte als dusdanig, alsook wat betreft de eerste demo.

De verzoekende partij kan op het eerste gezicht dan ook niet worden bijgetreden in haar stelling dat de gekozen inschrijver, op grond van de voorschriften van het bestek, na de eerste demonstratie moest worden geweerd van de onderhandelingen.

10. Met betrekking tot de formelemotiveringsplicht overweegt de Raad van State, zoals hij al eerder deed, wat volgt.

Indien uit het administratief dossier blijkt dat de regelmatigheid van de offertes wel degelijk werd onderzocht en dat er daarbij geen bijzondere problemen zijn gerezen, lijkt de formelemotiveringsplicht niet te vereisen dat dit regelmatigheidsonderzoek *in extenso* wordt weergegeven in het gunningsverslag of in de bestreden beslissing. Het volstaat vanuit het oogpunt van de op de aanbestedende overheid rustende plicht om haar beslissing te omkleden met motieven, dat uit die beslissing blijkt – of minstens kan worden afgeleid – dat de regelmatigheid van de offertes werd betrokken bij het nemen van de gunningsbeslissing.

Zulks lijkt te dezen het geval, zoals hiervóór reeds is uiteengezet. Bovendien kan de verzoekende partij uit het gunningsverslag afleiden dat niet zomaar over die fase van de plaatsingsprocedure werd heengestapt. Er lijkt niet van de aanbestedende overheid te moeten worden vereist dat zij, wanneer er geen regelmatigheidsproblemen rijzen, voor elk mogelijk aspect dat aan de regelmatigheid van de offertes raakt in detail de positieve redenen te kennen geeft waarom de offerte niet onregelmatig zou moeten worden verklaard.

11. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het beginsel van de wapengelijkheid inzake overheidsopdrachten, het gelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij vat dit middel samen als volgt:

“Doordat,
de verwerende partij tijdens de gunningsprocedure aan één van de inschrijvers heeft toegelaten een nieuwe demonstratie te organiseren terwijl de andere inschrijver niet [werd] toegelaten een nieuwe demonstratie te organiseren.
de verwerende partij in de gunningsbeslissing geen enkele motivering opneemt wat betreft de noodzakelijkheid of wenselijkheid van deze nieuwe demonstratie.
de beoordeling van de tweede demonstratie gegeven door [V.] werd beperkt tot ‘Kwaliteit van de oplossing verbeterd en getoetst op basis van nieuwe demo’ terwijl de score op het gunningscriterium ‘Kwaliteit’ werd aangepast van 25/30 naar 28/30.
Terwijl,
de verwerende partij minstens aan verzoekende partij had moeten voorstellen om een nieuwe demonstratie te organiseren;
de verwerende partij in de gunningsbeslissing had moeten aanduiden om welke reden een nieuwe demonstratie noodzakelijk of wenselijk was;
de verwerende partij in de gunningsbeslissing minstens had moeten motiveren om welke reden de score op het gunningscriterium ‘Kwaliteit’ werd aangepast van 25/30 naar 28/30.”

Beoordeling

13. Aangevoerd wordt dat de verwerende partij aan de gekozen inschrijver niet de mogelijkheid had mogen bieden om een tweede demonstratie te geven.

14. Blijkens het gunningsverslag is het gevolg van deze tweede demonstratie dat de punten voor het gunningscriterium ‘Kwaliteit’ voor de gekozen inschrijver werden verhoogd van 25/40 naar 28/40.

Eveneens blijkens het gunningsverslag evenwel, behaalde de gekozen inschrijver een score van 85/100, waar de verzoekende partij slechts 77,61/100 kreeg toebedeeld.

Dit lijkt ertoe te doen besluiten dat zelfs indien de tweede demonstratie niet mag in rekening worden gebracht, zoals de verzoekende partij betoogt, en de initiële score voor de gekozen inschrijver van 25/40 aldus behouden moet blijven, dit niet voldoende zou zijn om de puntenkloof tussen de gekozen inschrijver en de verzoekende partij te overbruggen.

In dat opzicht lijkt te verzoekende partij zonder belang bij het middel.

15. Voor zover het tweede middel daarnaast ertoe strekt dat het gelijkheidsbeginsel *casu quo* de gelijkheid tussen de inschrijvers is geschonden doordat de verzoekende partij niet eveneens een tweede demonstratie heeft kunnen verzorgen, moet op het eerste gezicht samen met de verwerende partij worden vastgesteld dat de tweede offerte van de verzoekende partij – anders dan deze van de gekozen inschrijver – geen wezenlijke wijzigingen lijkt voor te stellen, zodat de verzoekende partij vooralsnog niet ervan overtuigt hoe zij is gegriefd door dezelfde technische oplossing geen tweede maal te hebben kunnen tonen.

Meer bepaald maakt de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aannemelijk dat zij – mocht zij tot een tweede demonstratie zijn uitgenodigd – op een voor haar gunstige wijze de beoordeling (laat staan de rangschikking) had kunnen wijzigen. De verzoekende partij maakt dan ook vooralsnog niet inzichtelijk op welke wijze zij aldus werd benadeeld.

In dat opzicht is het middel niet ernstig.

VII. Besluit

16. Geen van beide middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tien juli tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	waarnemend voorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Jim Deridder